

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **447** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 17 maart 2010 (2009-2010)

Verzoekschrift

over Doel als woon- en kunstdorp naast de haven

Verslag

namens de Verenigde Commissies voor Mobiliteit en
Openbare Werken en voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie
uitgebracht door mevrouw Liesbeth Homans en de heer Pieter Huybrechts

Samenstelling van de commissie Mobiliteit en Openbare Werken:

Voorzitter: de heer Jan Peumans.

Vaste leden:

mevrouw Karin Brouwers, de heer Dirk de Kort, mevrouw Griet Smaers, de heer Marc Van de Vijver;
de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroij;
de heren Bart Martens, Jan Roegiers;
mevrouw Sophie De Wit, de heer Jan Peumans;
de heer Peter Reekmans;
de heer Dirk Peeters.

Plaatsvervangers:

de heren Ludwig Caluwé, Carl Decaluwe, Ward Kennes, Johan Sauwens;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Johan Deckmyn, mevrouw Katleen Martens;
de heer Jean-Jacques De Gucht, mevrouw Annick De Ridder;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Patrick Janssens;
de heer Bart De Wever, mevrouw Lies Jans;
de heer Marc Vanden Bussche;
de heer Filip Watteeuw.

Samenstelling van de commissie voor Woonbeleid, Stedelijk beleid en Energie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Griet Coppé, de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren, de heer Veli Yüksel;
de heren Chris Janssens, Jan Penris, Wim Wienen;
de heer Filip Anthuenis, mevrouw Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans;
mevrouw Patricia De Waele;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de heren Tom Dehaene, Dirk de Kort, mevrouw Valerie Taeldeman, de heer Koen Van den Heuvel;
de heer Frank Creyelman, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Christian Verougstraete;
de dames Irina De Knop, Vera Van der Borgh;
de heer Patrick Janssens, mevrouw Els Robeyns;
de heer Bart De Wever, mevrouw Tine Eerlingen;
de heer Peter Reekmans;
de heer Hermes Sanctorum.

Stukken in het dossier:

447 (2009-2010) – Nr. 1: Verslag over hoorzitting

114 (2009) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Verslag

385 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Verslag

INHOUD

I. Procedure	4
II. Inhoud van het verzoekschrift	4
III. Conclusies van de verenigde commissies.....	4
1. Bespreking van het regeringsstandpunt	4
2. Stemming	7
Bijlage: Standpunt van de Vlaamse Regering.....	9

Op woensdag 24 februari en woensdag 10 maart 2010 behandelden de Verenigde Commissies voor Mobiliteit en Openbare Werken en voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie het verzoekschrift over Doel als woon- en kunstdorp naast de haven.

I. PROCEDURE

Dit verzoekschrift, ondertekend door meer dan 15.000 personen werd ingediend op 6 januari 2010. In een dergelijk geval is het Vlaams Parlement verplicht het verzoekschrift ten gronde te behandelen en wordt de eerste ondertekenaar gehoord in de commissie waarnaar het verzoekschrift is verwezen.

Op 25 januari 2010 besliste het Uitgebreid Bureau om voor dit verzoekschrift, dat zowel op de beleidsdomeinen Wonen als Openbare Werken betrekking heeft, een verenigde commissies op te richten met de leden van de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken en de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie. Van de voorzitters van deze commissies heeft de heer Jan Penris de grootste anciënniteit als Vlaams volksvertegenwoordiger. Bijgevolg treedt hij als voorzitter van de verenigde commissies op.

Op woensdag 24 februari 2010 hielden de verenigde commissies een hoorzitting met mevrouw Frie Lauwers, de eerste ondertekenaar van het verzoekschrift, en de heren Jan Creve, Matthias Storme en Igor Rogiers, haar adviseurs. Tot besluit van deze hoorzitting beslisten de verenigde commissies, overeenkomstig artikel 86, 7, van het Reglement, om het verzoekschrift aan de Vlaamse Regering te bezorgen met het verzoek om ten laatste op vrijdag 5 maart 2010 haar standpunt mee te delen (verslag van de hoorzitting in *Parl. St. Vl. Parl.* 2009-10, nr. 447/1).

Op 10 maart 2010 gebruikten de verenigde commissies het regeringsstandpunt als basistekst om tot hun conclusies te komen.

II. INHOUD VAN HET VERZOEKSCRIFT

Het verzoekschrift gaat uit van twee vaststellingen: (1) er bestaat nog geen concreet toekomstplan voor Doel; en (2) de aanleg van een nieuw containergetijdendok voor de Antwerpse haven is in het huidige economische klimaat onrealistisch geworden. Daarom pleiten de verzoekers om Doel in een nieuw bestemmingsplan als woon- en kunstdorp naast de haven te behouden.

III. CONCLUSIES VAN DE VERENIGDE COMMISSIES

Als basistekst voor de conclusies dient het standpunt van de Vlaamse Regering, dat als bijlage bij dit verslag gaat.

1. Bespreking van het regeringsstandpunt

De heer *Filip Watteuw* vindt het antwoord van de Vlaamse Regering onvolledig. Uit de gedachtewisseling met de indieners van het verzoekschrift heeft het commissielid tien hoofdvragen gedistilleerd:

- 1° is het gezien de huidige economische groei nog wel realistisch het Saeftinghedok aan te leggen?
- 2° wat zijn de gevolgen van de ontwikkeling van andere havens zoals Rotterdam en Londen?
- 3° wordt, gezien de huidige benutting van het Deurganckdok, de vraag naar bijkomende havencapaciteit niet overschat?
- 4° wordt de toekomstige ruimteproductiviteit niet te laag ingeschat?
- 5° wat met de fouten in het plan-MER (milieueffectrapportage)?
- 6° wat met het erfgoed in Doel en omgeving?

- 7° hoe beoordeelt de regering de voorgestelde alternatieven zoals recreatie en havengebonden activiteiten?
- 8° hoe omgaan met de decretaal verplichte garantie van een leefbaarheidsbuffer?
- 9° hoe omgaan met het Europese natuurbehoudrecht en de daaruit resulterende compensaties?
- 10° nopen de gewijzigde omstandigheden in Doel niet tot een wijziging van het beleid?

Het antwoord van de regering bevat hooguit een opsomming van de in het verleden genomen beslissingen, zoals het uitdoofbeleid, het tijdelijk woonrecht en de sloopwerken. Het bevat wel een mening in verband met de vraag of de achteruitgang in de haventrafiek conjunctureel of structureel is, maar met de rest van het antwoord is de heer Watteeuw allerminst tevreden.

De heer *Jan Penris*, commissievoorzitter, wijst erop dat de regering enkel moest antwoorden op het verzoekschrift zelf, namelijk het verzoek om Doel een verder bestaansrecht te verlenen inclusief een woonrecht en het statuut van kunstenaarsdorp. Op dat verzoek heeft de Vlaamse Regering wel degelijk uitvoerig geantwoord, namelijk dat ze daartoe niet bereid is en dat ze daar havenactiviteiten wil ontwikkelen. De verenigde commissies moeten nu beslissen of ze dit regeringsstandpunt als hun gemeenschappelijke standpunt aan de verzoekers zal overmaken.

Zelf zal de heer Penris zich niet achter het regeringsstandpunt scharen. Voor het standpunt van zijn fractie verwijst hij naar het betoog van de heer Huybrechts tijdens de gedachtewisseling. Wat de havenontwikkeling betreft, deelt het Vlaams Belang het pessimisme van de heer Watteeuw niet, laat staan het geloof van de heer Creve dat de haven zeker niet meer zal groeien. De commissievoorzitter acht de kans vrij reëel dat de havenactiviteit terug groeit. Op dat moment moet Vlaanderen klaarstaan om die belangrijke poort open te houden.

Maar zolang er geen duidelijke signalen van een dergelijke evolutie komen, is het Vlaams Belang wel bereid om het woonrecht in Doel te laten voortbestaan. Daarom heeft de heer Penris e.a. een voorstel van resolutie (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 385/1*) ingediend, dat het midden houdt tussen het crue maar duidelijke regeringsstandpunt en de pessimistische uitgangspunten van de resolutie van de heer Watteeuw e.a. (*Parl. St. Vl. Parl. 2009, nr. 114/1*). Zijn voorstel van resolutie strekt ertoe dat zolang er geen beslissing is genomen over het Saeftinghedok, een aantal gebouwen in Doel mogen blijven staan en de mensen die er legaal wonen, dat voorlopig mogen blijven doen.

De heer *Lieven Dehandschutter* verontschuldigt zich omdat hij wegens familiale verplichtingen de gedachtewisseling van 24 februari heeft moeten missen, en vraagt om nu nog even zijn standpunt te mogen toelichten. De zaak ligt hem immers na aan het hart. Ze heeft een emotionele en een rationele component. Als politicus is de heer Dehandschutter verplicht om zich op de rationele component te concentreren.

Het verzoekschrift en de voorliggende voorstellen van resolutie strekken er respectievelijk toe om van Doel een woon- en kunstdorp te maken, het tijdelijke woonrecht te verlengen en de toekomst van het hele gebied rond het historische vierkant Doel te bepalen.

De N-VA-fractie volgt loyaal het Vlaamse regeerakkoord, ook als daarin sommige van haar eigen voorstellen het niet hebben gehaald, zoals een verlenging van het woonrecht in Doel. Daarom vindt de heer Dehandschutter het niet verstandig om van Doel opnieuw een woon- en leefgemeenschap te maken. Hij verwijst ter zake naar zijn betoog naar aanleiding van de toelichting van het voorstel van resolutie van de heer Watteeuw. Samengevat acht het commissielid het niet mogelijk om van Doel terug een dorp te maken waar mensen kunnen wonen en leven en een toekomst voor hun kinderen en kleinkinderen uit-

bouwen. Verder wacht de N-VA op de gerechtelijke uitspraak in verband met een eventuele verlenging van het woonrecht. Maar zelfs als de rechtbank beslist de uithuiszettingen stop te zetten, vindt de fractie het onverstandig om een nieuwe rechtsbasis te creëren om het woonrecht voor bepaalde of onbepaalde tijd te verlengen. Daarmee bewijs je de mensen uiteindelijk geen dienst.

Wat de algemene toekomst van Doel en Linkeroever betreft, verwijst de heer Dehandschutter naar het regeerakkoord. Wel vraagt de N-VA aan de Vlaamse Regering om een duidelijke toekomstvisie te ontwikkelen met betrekking tot de erfgoedsites, zodat deze een waardige toeristisch-recreatieve bestemming krijgen die verzoenbaar is met de haven van Antwerpen. De kerk van Wilmarsdonk is alvast een voorbeeld van hoe het niet moet.

De heer *Marc Van de Vijver* deelt mee dat de CD&V-fractie het regeringsstandpunt bijtreedt. Het commissielid herhaalt zijn visie dat de indieners van het verzoekschrift bewust of onbewust voorbijgaan aan een aantal aspecten. Zo is er al tien jaar een beslist beleid over de toekomst van Doel, waarvan alle Vlaamse regeringen sindsdien zijn uitgegaan. In september 2000 veranderde een gewestplanwijziging de invulling van de dorpskern van rood naar purper. Weliswaar heeft de Raad van State die beslissing momenteel geschorst in afwachting van een definitieve uitspraak in de loop van de volgende maanden. Op 27 april 2001 is een tijdelijk woonrecht tot 31 december 2006 ingevoerd. Op 23 maart 2007 is dit recht eenmalig verlengd tot 31 augustus 2009.

Al die beslissingen hebben ertoe geleid dat op 20 januari 2010 614 van de oorspronkelijke 645 bewoners van de kern van Doel waren vertrokken. Er blijven er dus nog 31 over, samen met 23 nieuwe inwoners. Intussen hebben verschillende mensen van buiten Doel gebruik gemaakt van het tijdelijke woonrecht in Doel, maar zijn ze terug vertrokken omwille van de aankondiging dat dit woonrecht op 31 augustus definitief zou aflopen.

Nu terugkomen op al die beslissingen zou de CD&V-fractie onverantwoord vinden ten opzichte van alle mensen die op basis van die beslissingen zijn vertrokken. Ten slotte vindt de heer Van de Vijver dat het regeerakkoord duidelijk genoeg is en zal hij het regeringsstandpunt goedkeuren.

Ook de heer *Jan Roegiers* zal het regeringsstandpunt goedkeuren, al heeft hij tijdens de hoorzitting, net als de heer Dehandschutter zonet, een zacht pleidooi gehouden voor de mogelijkheid om Doel te vrijwaren als kunstdorp, voor zover dit de havenexpansie niet in de weg staat. Van een verlenging van het woonrecht kan voor de sp.a-fractie echter geen sprake zijn. Ter zake verwijst het commissielid naar zijn betoog tijdens de hoorzitting en naar de cijfers uit het voorliggende regeringsstandpunt over het aantal mensen dat Doel heeft verlaten, cijfers die de heer Van de Vijver als burgemeester van Beveren ook heeft bevestigd. Ook de heer Roegiers zou het jegens hen weinig respectvol vinden om het woonrecht nu toch tijdelijk te verlengen of definitief terug in te voeren. Hij stelt dan ook voor om de indieners het regeringsstandpunt te bezorgen, aangevuld met het commissieverslag van de behandeling van hun verzoekschrift.

De heer *Filip Watteeuw* herhaalt dat de verzoekers in de commissie tien terechte vragen hebben gesteld, waarop de Vlaamse Regering noch de vertegenwoordigers van de meerderheidsfracties hebben geantwoord. De heer Watteeuw betreurt de verwijzing naar vroegere beslissingen. Wie 15.000 handtekeningen verzamelt onder een verzoekschrift, mag toch op zijn minst een antwoord op al zijn vragen verwachten.

Aan de heer Penris antwoordt de heer Watteeuw dat het havenstandpunt van Groen! niet pessimistisch maar realistisch is. Hij acht het voldoende bewezen dat Doel kan blijven bestaan terwijl de haven zich voort ontwikkelt.

Wat de verzoekers hebben voorgesteld noemt het commissielid een toekomstproject, dat de verenigde commissies helaas negeren door alleen naar het verleden te verwijzen.

2. Stemming

De verenigde commissies beslissen met 11 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen om het voorliggende regeringsstandpunt aan te nemen als conclusie bij het verzoekschrift over Doel als woon- en kunstdorp naast de haven.

De voorzitter,

Jan PENRIS

De verslaggevers,

Liesbeth HOMANS

Pieter HUYBRECHTS

BIJLAGE:
Standpunt van de Vlaamse Regering

Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Ontwerp van mededeling aan de leden van de Vlaamse Regering

Betreft : **Uitdoofbeleid Doel**
Hoorzitting op 24 februari 2010 in het Vlaams Parlement aangaande “het
behoud van Doel als woon- en kunstdorp naast de haven”

I. INLEIDING: UITDOOFBELEID DOEL EN SOCIAAL BEGELEIDINGSPLAN

Op 20 januari 1998 besliste de Vlaamse Regering de bewoning in Doel uit te laten doven en het dorp te verwerven (VR/PV/1998/3 - punt 29). Om dit zo menselijk mogelijk te laten verlopen, keurde de Vlaamse Regering op 24 juli 1998 het Sociaal Begeleidingsplan voor Doel goed (VR/98/23.07/Doc.0746 bis – VR/PV/1998/33 – punt 102). Bovenop een billijke vergoeding voor hun woning konden gezinnen die bereid waren Doel te verlaten, instappen in een sociaal begeleidingsplan: een pakket van maatregelen die ervoor gezorgd hebben dat zij zich op een evenwaardige manier elders konden vestigen.

Omdat een hele Doelse leefgemeenschap werd getroffen, ontvingen ze een leefgemeenschapspremie. De premie werd per inwoner vastgesteld op 113,04 euro per verblijfsjaar in Doel. In totaal werd bijna 2,5 miljoen euro aan leefgemeenschapspremies voorzien.

Verskillende supplementaire huisvestingsprojecten in de fusiegemeente Beveren creëerden een bijkomend aanbod aan woonmogelijkheden. Dit waren zowel sociale huisvestingsprojecten als andere nieuwe woonprojecten.

Doelenaars die in de fusiegemeente Beveren zelf een woning kochten, kregen tot ruim 13.000 euro aan renovatiepremies per gezin.

Doelenaars die elders in Beveren een duurdere (maar verder gelijkwaardige) woning huurden, konden tot 6 jaar lang in aanmerking komen voor een huursubsidie, een financiële tegemoetkoming in de huur.

Alle inwoners van de gemeente Doel konden tot 31 december 2003 op dit aanbod ingaan. 92 % van de oorspronkelijke inwoners heeft van het sociaal begeleidingsplan gebruik gemaakt en Doel vrijwillig verlaten. Dit sociaal begeleidingsplan was het eerste in zijn soort in Vlaanderen.

II. TIJDELIJK WOONRECHT TE DOEL

Op 27 april 2001 besliste de Vlaamse Regering om tijdelijk nieuwe bewoners toe te laten in de inmiddels verworven en niet-bewoonde woningen, en dit tot 31 december 2006 (VR/PV/2001/14 – punt 43).

De bewoners sloten een overeenkomst “zakelijk recht van tijdelijke bewoning” af met de intercommunale Interwaas. Dit is geen klassieke huurovereenkomst. Van bij aanvang was duidelijk dat het ter beschikking stellen van de woning van tijdelijke aard was.

Toen het tijdelijk woonrecht eind 2006 afliep, begreep de overheid dat de situatie in Doel niet meer vergelijkbaar was met vroeger. Samen met het overgrote deel van de bevolking waren ook het verenigingsleven en de lokale middenstand uit het dorp verdwenen. De leegstand leidde tot versnelde verkrotting, vandalisme en illegale bewoning en de daarmee gepaard gaande onveiligheid.

Daarom besliste de Vlaamse Regering op 23 maart 2007 om het tijdelijk woonrecht slechts eenmalig te verlengen, en wel tot 31 augustus 2009 (VR/PV/2007/10 – punt 27). Deze termijn gaf de overblijvende bewoners voldoende tijd om elders nieuwe huisvesting te vinden.

Voor 15 gezinnen die de afgelopen jaren in Doel zijn komen wonen en een overeenkomst afgesloten heeft met Interwaas, liep het tijdelijk woonrecht af op 31 augustus 2009. De overeenkomsten aangaande hun woningen werden opgezegd.

11 gezinnen die hun huis jaren geleden al verkocht hadden, maar nog steeds (gratis) bewoonden, werden aangemaand om hun woning te verlaten.

Het aflopen van het tijdelijk woonrecht had echter geen betrekking op 11 gezinnen die nog eigenaar zijn van hun woning. Voor hen blijft de mogelijkheid bestaan om hun woning vrijwillig te verkopen.

Een aantal bewoners spande tegen het aflopen van het tijdelijk woonrecht een procedure aan bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde.

Op 25 september 2009 sprak de 7de kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde zich uit over een aantal voorlopige maatregelen, in afwachting van een behandeling ten gronde van de zaak, op de zitting van 24 september 2010.

De rechtbank legde een verbod op aan de Maatschappij Linkerscheldeoever en aan Interwaas om de eisers tot 30 juli 2010 uit hun woning te zetten of hun woongenot te verstoren, op straffe van een dwangsom van 250.000 per persoon.

In uitvoering van dit vonnis werden alle stappen aangaande de uitzetting van bewoners stopgezet. De betrokkenen bewonen sindsdien zonder overeenkomst de woningen van de Maatschappij Linkerscheldeoever.

De Maatschappij Linkerscheldeoever en Interwaas hebben een beroep ingesteld tegen het vonnis van 25 september 2009, bij het Hof van Beroep te Gent. Uitspraak wordt verwacht in het voorjaar van 2010.

Intussen blijft de bevolking te Doel afnemen, zoals blijkt uit onderstaande cijfergegevens, gebaseerd op de inschrijvingen in het bevolkingsregister te Beveren.

<i>Bevolking van de woonkern Doel</i>	<i>Inwoners</i>
20 januari 1998	645
31 januari 2007	216
30 april 2009	140
31 juli 2009	114
25 augustus 2009	84
25 februari 2010	56
Evolutie 1998-2010	-91 %

III. SLOOPWERKEN TE DOEL

De Vlaamse Regering droeg in haar beslissing van 23 maart 2007 de Maatschappij Linkerscheldeover op om de woningen die leeg komen te staan, af te breken. Hierbij diende gestart te worden met de gebouwen die niet voldeden aan de Vlaamse Wooncode en waarvan de renovatiekosten onverantwoord hoog zijn.

In het voorjaar van 2007 werden voor een eerste reeks gebouwen sloopvergunningen aangevraagd. In de zomer van 2007 werden enkele huizen aan de rand van de dorpskern gesloopt.

Op 3 september 2007 heeft de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde bij voorlopige maatregel en op éézijdig verzoekschrift verbod opgelegd aan de Maatschappij Linkerscheldeover om in uitvoering van de verleende stedenbouwkundige vergunningen sloopwerken uit te voeren of te laten uitvoeren op straffe van een dwangsom.

Op 28 januari 2008 volgde een uitspraak ten gronde voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde. De voorzitter van de rechtbank wees de vordering af en maakte het sloopverbod, dat in Doel was opgelegd, ongedaan. De tegenpartij ging in beroep te Gent.

De Maatschappij Linkerscheldeover hernam het door de Vlaamse Regering opgedragen gefaseerde sloopbeleid in februari 2008. In totaal werden 81 woningen in de dorpskern van Doel gesloopt.

Op 30 april 2009 volgde een uitspraak van het Hof van Beroep te Gent: de nog niet uitgevoerde sloopvergunningen werden opgeschort tot na de uitspraak ten gronde hierover. De dwangsom voor overtreding van het bevel tot niet-slopen werd begroot op 250.000 euro.

Op 1 oktober 2008 werd anderzijds door tegenpartij een milieustakingsvordering aanhangig gemaakt voor de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg in Dendermonde waarbij in feite gelijkwaardige vorderingen werden gesteld maar op een andere grondslag, nl. de wet op de milieustakingsvorderingen. In die zaak werd na behandeling op 19 maart 2009 een beschikking zoals in kortgeding gewezen op 3 juni 2009 waarbij een sloopverbod werd opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 1.000.000 euro, én waarbij de Maatschappij Linkerscheldeover werd veroordeeld er over te waken dat de niet gesloopte woningen en panden waarvan zij eigenaar is geen verdere schade aan het woongebied Doel toebrengen, eveneens onder verbeurte van een dwangsom van 1.000.000 euro per overtreding.

Beide uitspraken legden de Maatschappij Linkerscheldeover een verbod op tot het verder uitvoeren van sloopwerken te Doel. 57 verkregen sloopvergunningen konden niet worden uitgevoerd.

De uitspraken maken dat voor een aantal panden die slechts deels afgebroken zijn en voor andere panden die in een verregaande staat van verkrotting zijn, door de Maatschappij Linkerscheldeover geen sloopwerken meer mogen gebeuren.

Enkel de burgemeester van Beveren kan momenteel, wanneer de openbare veiligheid in het gedrang zou komen, opdracht geven tot de afbraak van woningen in de dorpskern van Doel.

Op 10 augustus 2009 gaf de burgemeester, naar aanleiding van de resultaten van een studie aangaande de stabiliteit en veiligheid van de woningen te Doel, opdracht tot de afbraak van een aantal woningen.

Wellicht zal pas na bestemmingswijziging van Doel naar zeehavengebied verder kunnen gegaan worden met de sloopwerken.

IV. EEN TOEKOMST VOOR DOEL BINNEN DE HAVEN?

De haven van Antwerpen is voor het internationaal maritiem goederenvervoer de zesde haven in de wereld en de tweede haven in Europa, na Rotterdam maar vóór Hamburg. Samen met Rotterdam is het trouwens de enige Europese haven die in alle vormen van maritieme trafiek een belangrijke rol speelt.

In het Antwerpse havengebied werken ruim 64.000 mensen. De haven van Antwerpen zorgt voor een indirecte werkgelegenheid van 180.000 personen. De Antwerpse haven is volgens het jongste rapport van de Nationale Bank, gepubliceerd in 2009 over het jaar 2007, goed voor 57 procent van de toegevoegde waarde die de Belgische havens opleveren. De directe toegevoegde waarde van Antwerpen bedroeg 9,8 miljard euro.

Momenteel voelt ook de haven van Antwerpen evenwel de zwakke polsslag van de internationale handel, wat gepaard gaat met trafiekdalingen. De haven van Antwerpen heeft in 2009 157 miljoen ton goederen behandeld. Dat is een daling van 16,7 procent in vergelijking met de bijna 190 miljoen ton in 2008.

Dit is een globaal probleem dat wellicht zal aanhouden totdat de wereldeconomie opnieuw aantrekt. Ook andere havens lijden onder dit probleem.

Grote projecten, zoals de uitbreiding van de Waaslandhaven, vereisen evenwel een langetermijnplanning. Om haar koppositie ook in de toekomst te behouden en de werkgelegenheid duurzaam te vrijwaren, moet de Antwerpse haven kunnen groeien. Dat zal voornamelijk op de Linkerscheldeoever gebeuren.

Het Vlaams regeerakkoord van 2009-2014 stelt dat het gebied 'Saeftinghe', waartoe Doel behoort, als havengebied ingericht zal worden. Dit gebied krijgt een maritieme, industriële of logistieke functie - of een combinatie hiervan. De feitelijke realisatie zal in fasen verlopen.

In het principiële programma voor het afbakeningsGRUP van de haven van Antwerpen, dat op 11 september 2009 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd (VR PV 2009/35 – punt 0016), werd aan het Departement Ruimtelijke Ordening dan ook opdracht gegeven tot het verder uitwerken van de planologische voorwaarden voor de ontwikkeling van de Waaslandhaven.

De bestemmingswijziging in het nieuwe GRUP van de woonkern van Doel zal ook de juridische basis vormen voor de opmaak van een onteigeningsplan voor de resterende percelen en gebouwen te Doel, die op dat moment nog niet door de overheid in der minne aangekocht zijn.

De Vlaamse Minister van Mobiliteit en Openbare Werken

Hilde CREVITS